"अस्याजरासो दमा मरित्राः। अर्चद्धूमासो अग्नयः पावकाः। श्चिचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः। वनर्षदो वायवो न सोमाः" इति। 'अस्य' यजमानस्य, 'दमाः' यज्ञगृहाः, एवङ्गुणकाः सन्त्विति प्रार्थ्यते, किङ्गुणकाः, 'अजरासः' विनाशरहिताः, 'मरित्राः' म्रियन्ते सञ्ज्ञप्यन्ते पशवो येष्विति मरित्राः, पुनः पुनर्विशस्यमानपशुका इत्यर्थः। 'अर्चद्धूमासः' अर्चनीयधूमाः, 'अग्नयः' अग्निमन्तः, 'पावकाः', शोधकाः, 'श्चिचीचयः' श्चिचीं वृद्धिं अञ्चन्ति गच्छन्ति, प्रतिदिनमनुष्ठानवृद्धियुक्ता इत्यर्थः। अतएव 'श्वात्रासः' श्वेता निर्म्मला इत्यर्थः। 'भुरण्यवः' भरण-कुशलाः, फलसम्पादका इत्यर्थः। 'वनर्षदः' वननीयफलप्राप्ति-हेतवः, 'वायवो न' वायुसदृशाः, निरन्तरयज्ञप्रवृत्तियुक्ता इत्यर्थः। 'सोमाः' सोमयागयुक्ताः॥

अथ मैत्रावरुणग्रहस्य पुरोरुचमाह। "यजा नो मित्रा-वरुणा। यजा देवाꣳ ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि स्वन्दमम्" इति। हे ग्रह 'नः' अस्मदर्थं, 'मित्रावरुणा यजा' मित्रावरुणाख्यौ देवौ पूजय, तद्द्वारा 'देवान्', सर्व्वान्, 'यज', 'ऋतं' यज्ञरूपमिदं कर्म्म 'बृहत्' प्रौढरूपं वर्त्तते। अतो हे अग्ने 'स्वन्दमं' स्व-कीयं ग्रहं, 'यक्षि' पूजय, कर्म्मनिष्पादनेन अलङ्कुर्व्वित्यर्थः॥

अथाश्विनग्रहस्य पुरोरुचमाह। "अश्विना पिबतꣳ सु-तम्। दीद्यग्नी शुचिव्रता। ऋतुना यज्ञवाहसा" [१] इति। हे 'अश्विनौ', युवां 'सुतं, अभिषुतं सोमं 'पिबतं'। कीदृशौ, 'दीद्यदग्नी' दीप्यमानाग्नियुक्तौ, 'शुचिव्रता' शुद्धकर्म्मयुक्तौ,